

บทที่ 7

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน เป็นปัญหาสำคัญ เพราะถ้าหากนักเรียนไม่สามารถที่จะจัดการหรือจัดปัญหาให้ออกไปได้ อาจส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อ แต่ถ้าปัจจัยรอบข้างของนักเรียนได้ช่วยแนะนำ แนะนำ และให้ความช่วยเหลือ ก็นับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะให้นักเรียนกลุ่มเหล่านี้ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1. ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากฐานะทางครอบครัวไม่ค่อยดี ส่งผลให้ไม่มีงบประมาณพอที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ จากการศึกษาจากกลุ่มนักเรียนพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเงินมากที่สุด เพราะฐานะทางเศรษฐกิจ กอปรกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ทำให้ผู้ปกครองมีรายได้ที่ไม่แน่นอน นักเรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนต่อ แต่ก็มีความวิตกเรื่องงบประมาณ เกรงว่าเมื่อเข้าไปศึกษาแล้วจะมีงบประมาณไม่พอกับรายจ่าย และอีกปัญหาหนึ่งคือ ความรู้พื้นฐานเดิม และการรับรู้ความสามารถของตน นักเรียน จะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าความรู้หรือทักษะที่มีอยู่จะสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ หรือเรียนไม่ทันเพื่อนคนอื่น ๆ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย นักเรียนบางกลุ่มมีแนวคิดที่ไม่รู้ว่าจะใช้ชีวิตแบบไหน นักเรียนมีความต้องการที่จะให้รุ่นพี่มาแนะนำเพื่อที่จะได้เตรียมตัวเข้าสู่มหาวิทยาลัย

ดังคำบอกเล่าของกลุ่มศึกษาต่อไปนี้

ก็เรื่องการเงินที่แหละคะ ไม่มีเงินที่เรียนจะต่อ

(ฮาชาติ / 20 มิถุนายน 2550)

เรื่องการเงิน ที่บ้านไม่มีเงินมากพอที่จะให้หนูเรียนต่อได้

(ฟาชียะ / 20 มิถุนายน 2550)

สำหรับด้านการเงิน ตั้งแต่เรียนมาก็ยังไม่มีปัญหาอะ แต่ในอนาคตไม่แน่ละ ถ้าพูดถึงด้านความพร้อมรู้สึกว่ายังไม่พร้อมที่จะเรียนต่อ เพราะข้อมูลตอนนี้ยังมีไม่พอ

(เจะชูฮัยนี / 20 มิถุนายน 2550)

ด้านการเงิน คือ ไม่มีเงินเก็บเลย เรื่องความพร้อมก็พร้อมแล้ว
ตอนนี้ใจอยู่ที่เทคนิคแล้วละ

(ฟานีซา / 20 มิถุนายน 2550)

ก็ในเรื่องทุน ต้องการขอความช่วยเหลือจากครูใหญ่ ช่วยหาแหล่งทุนการศึกษา

(ฮาลีเมาะ / 20 มิถุนายน 2550)

ก็เรื่องทุนการศึกษา ก็พยายามขอคุณอา (ขอพร) จากอัลลอฮ์ ให้หนูสมหวัง และน้ำ
ชายเขาก็สนับสนุนหนูมาตลอดละ

(ซานียะ / 20 มิถุนายน 2550)

เรื่องทุนการศึกษา และก็เรื่องความรู้ที่มีอยู่ ไม่รู้ว่าจะเรียนตามเพื่อนทันหรือเปล่า

(ฟิดาวิ / 20 มิถุนายน 2550)

ก็เรื่องงบประมาณ ถ้าไม่มีเงินก็ต้องกู้ทุนเพื่อการศึกษา แต่ใจจริงไม่ต้องการจะกู้
และต้องการจะขอโอกาสให้นักเรียนได้เรียนกันอย่างทั่วถึง

(วาฮีดล / 29 กรกฎาคม 2550)

เรื่องความรู้ความสามารถที่มีอยู่ คือ ผมมีความรู้ที่พื้นฐานน้อย กลัวว่าเมื่อไปเรียน
แล้วตามเพื่อนไม่ทัน

(อับดุลมาลิก / 18 กรกฎาคม 2550)

งบประมาณคงไม่พอที่จะเรียนต่อได้ครับ และกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน
(แวอุเซ็ง / 29 กรกฎาคม 2550)

งบประมาณ เพราะงบประมาณไม่พอ กลัวว่าจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษและ
คณิตศาสตร์ไม่ทันเพื่อนครับ
(อับดุลเลาะ / 29 กรกฎาคม 2550)

ก็เรื่องงบประมาณ เพราะว่าตอนนี้เป็นคนส่งหนูเรียน แต่ตอนนี้ก็เรียนต่อด้วย
ไม่แน่ใจว่าจะส่งหนูให้เรียนจบหรือเปล่า
(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

ก็เรื่องการเงินคะ เพราะบางที่รายได้ของครอบครัวไม่แน่นอน และก็กลัวว่า
ความสามารถของเราจะสู้เขาไม่ได้คะ
(อนุสรธา / 18 กรกฎาคม 2550)

พื้นฐานความรู้ที่เรามีอยู่คะ กลัวว่าจะเรียนตามเพื่อนไม่ทัน ค่ะ
(มาวัดคะห้ / 30 กรกฎาคม 2550)

ในเรื่องการเรียนคะ คือ ต้องการจะขอความช่วยเหลือจากรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่
ว่าเขาอยู่กันแบบไหน ต้องวางตัวอย่างไร ประมาณนี้คะ
(สุสนา / 17 กรกฎาคม 2550)

เรื่องความสามารถของหนูคะ หนูคิดว่าความรู้ที่มีอยู่ยังน้อยนิด คงจะเรียนไม่ทัน
เพื่อนคะ
(ต่วนนายิสะห้ / 19 กรกฎาคม 2550)

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักเรียนในการศึกษาต่อ คือ นักเรียนขาดข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ว่ามีคณะและสาขาอะไรบ้าง เพื่อที่จะเลือกเรียน นักเรียนต้องการความชัดเจนเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกคณะ ส่วนปัญหาเรื่องทุนการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ก็เริ่มกู้เงินยืมเพื่อการศึกษาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อที่จะต่อยอดการกู้ยืมในระดับอุดมศึกษา และอีกประการหนึ่งคือ ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความสำคัญและไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อ ผู้ปกครองมีแนวคิดที่ต้องการให้บุตรออกมาช่วยทำงานเพื่อแบ่งเบาภาระและส่งเสียน้อง ๆ ให้ได้เรียนต่อ นักเรียนบางคนก็ต้องออกมาเพื่อช่วยครอบครัว

ดังคำบอกเล่าจากกลุ่มตัวอย่างศึกษาต่อไปนี้

ปัญหา คือ ฐานะทางครอบครัวไม่ค่อยดี และมีนักเรียนบางคนต้องการเรียนต่อศาสนาชั้น 10 ให้จบ รวมทั้งบางคนก็ ต้องออกมาช่วยเหลือทำงานที่บ้านคะ ก็เลยไม่ได้เรียนต่อระดับอุดมศึกษา

(อาจารย์สุดารัตน์ / 17 กรกฎาคม 2550)

ส่วนใหญ่เด็กที่เรียนต่อนี้ จะไม่มีทุนการศึกษา คือความต้องการของเด็กนักเรียนนั้นมีความต้องการเรียนสูง แต่ผู้ปกครองไม่ค่อยสนับสนุนให้เด็กเรียน

(นางอาชีวะ / 8 มิถุนายน 2550)

เท่าที่รู้ คือ นักเรียนที่มีความรู้สึก มีความต้องการจะเรียนต่อ ก็ไม่ค่อยมีปัญหาสักเท่าไร แต่ก็มีปัญหาเล็ก ๆ น้อย เกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ต่าง ๆ และก็ทางครอบครัวของนักเรียนก็ไม่ได้ตื่นตัว หรือไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับการเรียนต่อของบุตร และอีกประเด็นเรื่องงบประมาณของเด็กนักเรียน ที่เข้ามาปรึกษาว่าทางบ้านฐานะไม่ค่อยดี งบประมาณนี้ครับ และทางโรงเรียนก็ได้แนะนำเกี่ยวกับการเลือกคณะของนักเรียนที่ปัญหาในและปีว่า ควรเลือกคณะที่ตรงกับความสามารถของเราจริง ๆ ไม่ใช่เลือกเรียนแพทย์ หรือพยาบาล ตามกระแส แต่ความสามารถของเราไม่ถึง ก็ต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสามารถและความถนัดของตัวเองให้มากที่สุดครับ

(นายอับดุลฮามิด / 31 กรกฎาคม 2550)

ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยมีปัญหามากนักคะ นักเรียนจะกระตือรือร้นมากคะ แต่นักเรียนก็สนใจต้องการจะรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีคณะและเอกอะไรบ้างคะ เรื่องทุนการศึกษาเด็ก ม.6 ปีนี้ผู้เงินยืมเพื่อการศึกษาถ้านักเรียนมากคะ เพราะต้องการที่ดำเนินการกู้ต่อถ้าได้ไปเรียนต่อระดับอุดมศึกษาคะ

(อาจารย์สุดารัตน์ / 17 กรกฎาคม 2550)

จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ปกครองส่วนใหญ่ คิดว่าปัญหาเรื่องงบประมาณเป็นปัญหาหลักในการศึกษาของบุตร ผู้ปกครองคิดว่าค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อก็ต้องสูงพอสมควร กลัวว่าจะหาเงินมาส่งลูกเรียนไม่ทัน เพราะภาระทางบ้านก็มากพอสมควร เก่งว่าจะไม่เต็มที่กับการเรียนต่อของบุตร และอีกปัญหาหนึ่งคือ สุขภาพของบุตร เมื่อบุตรได้เข้าไปศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแล้ว ไม่มีคนดูแลและเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด กลัวว่าลูกจะเครียดกับการเรียนมากเกินไป จนทำให้สุขภาพกายและใจต้องทรุดโทรม กล่าวโดยสรุปคือ ปัญหาเรื่องงบประมาณเป็นปัญหาที่ผู้ปกครองวิตกกังวลมากที่สุด และปัญหารองลงมาคือ ปัญหาเรื่องสุขภาพกายและใจของบุตร

ดังคำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างศึกษาต่อไปนี้

เรื่องทุนการศึกษา ครอบครัวผมก็ไม่ใช่ว่าจะมีฐานะที่ดีสักเท่าไร แต่ก็ต้องขยันทำงานเพื่อลูก ๆ ทุกคน พยายามสร้างงานเพื่อครอบครัว เมื่อมีปัญหาในครอบครัวก็พยายามแก้ไขไปทีละนิด สักวันปัญหามันก็หมดไปเอง

(นายตูแวนอมาลี / 12 กันยายน 2550)

ก็เป็นห่วงเรื่องสุขภาพของเขา คือ เขาเป็นคนจริงจังมาก ต้องการให้ เขาดูแลสุขภาพของตัวเองด้วย

(นางเฟาชียะห์ / 10 สิงหาคม 2550)

ก็เรื่องการเงิน ฐานะครอบครัวก็ไม่ค่อยดี แต่ก็ไม่ต้องมาให้ลูกผู้เงินเรียน เพราะพี่ ๆ เขาก็ทำงานกันแล้ว ต้องการให้พี่ ๆ เขาช่วยส่งน้องเรียนต่อ

(นางแวนะ / 10 สิงหาคม 2550)

ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณคะ เพราะกลัวว่าถ้าน้องเรียนต่อแล้วจะหาเงินมาให้ น้องไม่ทัน เพราะการเรียนต่อปริญญาตรีก็ต้องใช้งบประมาณเยอะพอสมควร และอีกอย่างก็มีครอบครัวแล้ว เกรงว่าจะไม่เต็มที่จะกับการเรียนต่อของน้อง คะ

(นางฟาติละ / 13 กันยายน 2550)

เรื่องงบประมาณ เพราะค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อก็ต้องสูงพอสมควร ฐานะครอบครัวผมก็ไม่ได้ร่ำรวย กลัวว่าลูกจะไม่มียกงบประมาณพอที่จะเรียนต่อได้ แต่ก็ไม่ใช่อุปสรรค ถ้าลูกตั้งใจที่จะเรียนต่อจริง ๆ

(นายมะแอ / 14 กันยายน 2550)

เรื่องงบประมาณคะ ใจจริงก็ต้องการให้ลูกเรียนต่อคะ แต่ด้วยความยากจนของครอบครัวที่มีรายได้น้อยมาก กลัวว่าถ้าลูกไปเรียนต่อแล้ว จะไม่มีเงินส่งลูกเรียน

(นางซารอ / 11 กันยายน 2550)

นอกจากปัญหาเรื่องงบประมาณแล้ว มีอีกปัญหาหนึ่งที่ประสบกับนักเรียนคือ ปัญหาเมื่อเรียนจบแล้วไม่มีงานทำ กล่าวคือ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการศึกษาต่อของนักเรียน ผู้นำชุมชนมีความเห็นว่า ปัญหาหลักคือ เมื่อเยาวชนได้เรียนจบแล้วไม่มีงานทำ ซึ่งในชุมชนมีจำนวนมากพอสมควร อาจส่งผลกระทบต่อสังคมทำให้เกิดปัญหาในสังคมได้ง่ายขึ้น และอีกปัญหาหนึ่งคือ การบริหารและการจัดการชุมชนยังไม่เข้าระบบ เช่น ในโรงเรียน จะมีคณะกรรมการสถานศึกษาโดยมาจากสมาชิกอบต. กำหนด ผู้ใหญ่บ้านเป็นกรรมการสถานศึกษา ซึ่งบุคคลกลุ่มเหล่านี้ยังไม่ค่อยเข้าใจถึงระบบการศึกษาที่ชัดเจน อาจส่งผลให้การวางแผน การศึกษาและการจัดการศึกษาไม่เต็มที่ ทำให้นักเรียนมีปัญหาได้ในภายหลัง

ดังคำพูดของกลุ่มตัวอย่างศึกษาต่อไปนี้

ปัญหาหลักก็คือ เด็กมีความต้องการที่จะเรียนต่อแต่ขาดทุนการศึกษา ทางมัสยิดที่จัดทุนให้ก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่เรียนต่อทางหมู่บ้านเองก็สนับสนุนเต็มที่เท่าที่จะช่วยได้ครับ

(นายอาชี / 23 กันยายน 2550)

ปัญหาที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ การบริหารและการจัดการชุมชนไม่ค่อยดีมากนัก เช่น ถ้ามองในระบบโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาโดยจะมีสมาชิก อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นกรรมการสถานศึกษา ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจถึงระบบการศึกษาที่ชัดเจน น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบนี้ ซึ่งส่งผลให้เด็กไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ

(นายอัครวัฒน์สมบุญ / 12 กันยายน 2550)

เด็กในชุมชนบางปู ส่วนใหญ่แล้วจะเรียนต่อกันเยอะ ปัญหาการเรียนต่อก็มีเรื่องการเงิน แต่เด็กก็ได้กู้เงินยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งเด็กก็ได้มาขอไปรับรองเพื่อใช้ประกอบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา แต่ปัญหาที่แท้จริงของเยาวชนในตำบลบางปูคือ เมื่อเยาวชนได้เรียนจบมาแล้วไม่มีงานทำ นี่ถือเป็นปัญหาใหญ่ของชุมชน และจะเรื้อรังไปเป็นปัญหาสังคม ในแต่ละปีมีเยาวชนที่จบมาก็มากพอสมควรแต่ว่างงาน ไม่มีงานให้ทำ

(นายนิธวัฒน์ลุดดี / 12 กันยายน 2550)

2. ความต้องการให้ช่วยเหลือ

เมื่อนักเรียนประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ นานา นักเรียนมีความต้องการให้สังคมช่วยเหลือในเรื่องทุนการศึกษา คือ ความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่แล้วก็จะขอความช่วยเหลือในเรื่องแหล่งทุนการศึกษา ต้องการให้มีทุนการศึกษาให้กับนักเรียน นอกเหนือจากทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำหรับปัญหาเทคนิคและวิธีการเรียนในระดับอุดมศึกษาว่าจะเรียนกันแบบไหน นักเรียนต้องการคำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมและในสถาบันการศึกษา รวมทั้งปัญหาของนักเรียนที่คาดหวังว่าจะไปศึกษาต่อต่างประเทศ ต้องการให้มีขั้นตอนที่สะดวกและรวดเร็วเพื่อให้ทันต่อการเปิดเทอมเรียนในมหาวิทยาลัย

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนต่อไปนี้

ก็จะขอความช่วยเหลือการเงินจากยายซึ่งเป็นพี่น้องฝ่ายพ่อของหนู คือ ยายมีลูกคน เดียวคือ พ่อของหนู ก็จะช่วยเหลือหนูมาตลอดคะ

(ฟานีชา / 20 มิถุนายน 2550)

ถ้าปัญหาการเงินก็ต้องขอความช่วยเหลือจากญาติ ค่ะ

(ยามีละ / 20 มิถุนายน 2550)

ต้องการให้เรียนไปด้วยและทำงานไปด้วย ถ้ามีแบบนี้ก็จะทำให้แบ่งเบาภาระจากที่บ้านได้ค่ะ

(ฮาตีเมาะ / 20 มิถุนายน 2550)

ต้องการมีแหล่งทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดี และยากจน

(บาริยะ / 20 มิถุนายน 2550)

เรื่องทุนการศึกษา และก็เรื่องความรู้ที่มีอยู่ ไม่รู้ว่าจะเรียนตามเพื่อนทันหรือเปล่า

(พิดาวิ / 20 มิถุนายน 2550)

ก็เรื่องงบประมาณ ต้องการให้มีแหล่งทุนการศึกษา ถ้าไม่มีเงินก็คงต้องกู้ทุนเพื่อการศึกษา แต่ใจจริงไม่ต้องการจะกู้ และต้องการจะขอโอกาสให้นักเรียนได้เรียนกันอย่างทั่วถึง

(วาฮีตล / 29 กรกฎาคม 2550)

ก็คงเรื่องงบประมาณ ต้องการจะรู้แหล่งทุนในการศึกษาต่อ

(แวนูเซ็ง / 29 กรกฎาคม 2550)

ก็คงเรื่องทุนการศึกษา ก็คือหนูก็ขอคุดา (ขอพร) จากอัลลอฮ์ อยู่ทุกวันค่ะ และหนูคิดว่าปัญหาทุกอย่างย่อมมีทางออกค่ะ

(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

ก็ขอให้สะดวกสบายในการติดต่อขอวีซ่าเพื่อเดินทางไปเรียนต่างประเทศค่ะ

(มาวัตตะห์ / 30 กรกฎาคม 2550)

ในเรื่องการเรียนค่ะ คือ ต้องการจะขอความช่วยเหลือจากรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ว่าเขาอยู่กันแบบไหน ต้องวางตัวอย่างไร ประมาณนี้ค่ะ

(สุสนา / 17 กรกฎาคม 2550)

ขอคำปรึกษาในการเรียนว่าแต่ละวิชาต้องเรียนแบบไหนบ้างคะ

(ซารีพะ / 19 กรกฎาคม 2550)

ก็เรื่องการเรียนคะ เทคนิคการเรียนและการปรับตัวให้เข้ากับสังคมคะ

(ต่วนนายิฮะห์ / 19 กรกฎาคม 2550)

3. ข้อเสนอแนะ

นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา เช่น แหล่งทุนการศึกษาในการเรียนต่อ สื่อการเรียนการสอนของครูให้ทันสมัย ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากมุมมองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อาจจะเป็นข้อเสนอแนะที่หลาย ๆ ฝ่ายรับรู้และกำลังแก้ปัญหาอยู่ หรืออาจเป็นข้อเสนอแนะที่ยังไม่มีใครรับรู้ ข้อเสนอแนะดังกล่าวคือ ควรหาแหล่งทุนการศึกษาให้ทั่วถึงมาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องการให้มีสื่อการสอนที่ทันสมัย เพราะนักเรียนได้เรียนโดยปราศจากสื่อที่มีคุณภาพ ต้องการให้นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีโอกาสทางการศึกษาให้มากกว่านี้ เช่น ควรมีโครงการติวเตอร์ให้กับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และควรแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้นักเรียนและครูได้ทำกิจกรรมในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

ดังข้อเสนอแนะของนักเรียนต่อไปนี้

ต้องการมีแหล่งทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดี และยากจน

(บาริยะ / 20 มิถุนายน 2550)

ต้องการให้ช่วยเหลือแหล่งทุนจากรัฐบาล เขตพื้นที่การศึกษา หรือแหล่งทุนอื่น ๆ ให้กับพวกหนูคะ

(ซานิยะ / 20 มิถุนายน 2550)

คือ ต้องการจะให้โอกาสสำหรับนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ให้มากกว่านี้ เช่นการติวเตอร์ควรมีการจัดให้มากกว่านี้

(วาฮิดล / 29 กรกฎาคม 2550)

เนื่องจากปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ทำให้นักเรียนและครูไม่เต็มทีกับกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องการให้รัฐบาลรีบแก้ปัญหาเพื่อให้นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้มีโอกาสทางการศึกษามากกว่านี้ครับ

(วิโชค / 29 กรกฎาคม 2550)

ก็ขอฝากถึงเรื่องระบบการศึกษา ต้องการให้มีสื่อการสอน และกองทุนการศึกษา ให้มาทั่วถึงในสามจังหวัดภาคใต้บ้างครับ ส่วนใหญ่จะเน้นทางภาคกลางมากกว่า และอีกอย่างปัญหาเศรษฐกิจทางภาคใต้ ทำให้เศรษฐกิจไม่ค่อยมั่นคง ก็ต้องการจะให้มีการสนับสนุนให้ศึกษาต่อกันเยอะ ๆ เพื่อกลับมาแก้ไขปัญหาร่วมกันครับ

(อับดุลมาลีก / 18 กรกฎาคม 2550)

ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องทุนการศึกษาให้ทั่วถึงมาที่โรงเรียนของหนูบ้าง เพราะมีเพื่อน ๆ อีกหลายคนที่ไม่มีโอกาสเรียน เพราะขาดทุนมาสนับสนุนคะ

(อมัล / 30 กรกฎาคม 2550)

ต้องการให้มีการแนะแนวให้มากกว่านี้ และต้องการให้มีแหล่งทุนเยอะ ๆ คะ

(สุสนา / 17 กรกฎาคม 2550)

ความเป็นครูและผู้บริหารย่อมรู้ดีว่านักเรียนควรปรับปรุงและแก้ไขในส่วนใดบ้าง เพื่อที่จะนำพานักเรียนไปสู่ระดับอุดมศึกษาได้ ข้อเสนอแนะประการแรกคือ ควรทำความเข้าใจกับเด็กนักเรียนให้มากกว่านี้ ควรรู้จักเด่น และจุดด้อยของนักเรียน ควรหาจุดเด่นเพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ก้าวหน้า และควรรู้จักด้อยของนักเรียนแล้วนำมาพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และอีกประการหนึ่งคือ รัฐบาลควรให้เรียนฟรีในระดับอุดมศึกษา เพราะนักศึกษาเป็นพลังของชาติในอนาคต ถ้าเด็กไม่ได้เรียนหนังสือ ผลที่ตามมาในอนาคตจะเป็นสิ่งที่ไม่ก้าวหน้าได้ในอนาคต และควรรหาแหล่งงานมารองรับกับนักศึกษาที่จบมาแต่ละปีด้วย

ดังคำกล่าวของครูและผู้บริหาร ต่อไปนี้

สำหรับในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ก็ะมองว่า ประการแรกครูแนะแนว ต้องรู้จักเด็ก ว่าเด็กคนนี้เป็นอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น ตอนเรียนอยู่ ม.3 มีนักเรียน กลุ่มหนึ่งค่อนข้างเกร ไม่ค่อยสนในเรียน แต่เขาเด่นในด้านอื่น พวกเราก็ สนับสนุนในด้านที่เขาชอบ ปรากฏว่า พอขึ้น ม.6 เด็กกลุ่มนั้น ได้เป็นสภานักเรียน และได้เป็นประธานนักเรียน ฉะนั้นก็ะมองว่า ครูต้องรู้จักเด็กให้หลาย ๆ แง่ บางที เด็กอาจจะเรียนไม่เก่ง แต่เขาอาจจะเด่น หรือเก่งในด้านอื่นก็ได้ และอีกอย่าง ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนกับงานแนะแนว ที่สำคัญครูแนะแนวต้องมีการพูดคุยกับผู้บริหารเพื่อให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน และมีอะไรที่เสนอแนะ เพื่อให้เขาได้รับรู้ แล้วจะนำมาสู่การพัฒนาต่อไป

(อาจารย์แวงเสาะ / 8 มิถุนายน 2550)

ต้องการให้มีวิทยากรจากหน่วยงานนอกมาแนะแนว เพื่อเป็นการกระตุ้นในการ เรียนของนักเรียน ถ้าอาจารย์ภายในแนะแนวนักเรียนจะเบื่อ และไม่ค่อยจะฟัง

(อาจารย์นูวารี / 30 กรกฎาคม 2550)

ทางโรงเรียน ทางรัฐบาล ก็มีนโยบายให้เรียนต่อสูง ๆ ที่สำคัญนักเรียนต้องมีงาน ทำหลังจากเรียนจบ เพราะตอนนี้ นักเรียนประสบปัญหานี้เป็นจำนวนมาก ต้องการ จะให้แก้ปัญหานี้ในจุดนี้ คือให้หาแหล่งงานให้กับนักเรียนหรือนักศึกษาที่จบ ออกมา ในขณะที่แต่ละหน่วยงานสนับสนุนให้เรียนต่อ แต่ก็ต้องคำนึงถึงแหล่ง งานของนักศึกษาด้วยครับ

(นายอับดุลฮามิด / 31 กรกฎาคม 2550)

การศึกษาต่อนี้ถ้าหากเป็นไปได้ ต้องการให้ทางรัฐให้เรียนฟรีหมดเลย เพราะเด็ก เป็นพลังของชาติในอนาคต ถ้าเด็กไม่ได้เรียนหนังสือ ผลที่ตามมาในอนาคตจะ เป็นสิ่งที่ไม่ก้าวหน้าได้ในอนาคต ทั้งตัวเด็กและสังคม

(นางนืออาียะห์ / 8 มิถุนายน 2550)

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครอง ได้เสนอแนะ คือ ต้องการให้เยาวชน
ได้เรียนต่อกันทุกคน มีนิสัยรักการเรียนและรักการอ่าน และต้องการให้ทุก ๆ ฝ่ายช่วยกันดูแล
นักเรียน เพื่อที่จะให้นักเรียนเป็นคนดีในสังคมและอยู่ในกรอบศาสนาอิสลาม เพราะศาสนาอิสลาม
สอนให้ทุกคนเรียนรู้และศึกษาตั้งแต่อยู่ในเปลจนถึงหลุมฝังศพ

ดังคำบอกเล่าของกลุ่มผู้ปกครองต่อไปนี้

ต้องการให้เด็กเยาวชนรักการศึกษา เพราะการศึกษานี้จะนำพาไปสู่อนาคตที่ดี ให้
อ่านหนังสือให้เยอะ ๆ เพื่อเตรียมพร้อมการศึกษาที่จะมาถึง

(นายตูแวนอมาลี / 12 กันยายน 2550)

ต้องการให้เรียนต่อกันทุกคน แต่ทำอย่างไรให้อยู่ในกรอบศาสนาอิสลาม บางคน
ไม่รู้ว่าต้องต่อสู้กับสังคมได้มากน้อยเพียงใดคะ

(นางฟาซียะห์ / 10 สิงหาคม 2550)

ต้องการให้ทางโรงเรียนช่วยดูแลเรื่องมารยาท ความประพฤติของนักเรียน เพราะที่
บ้านก็ดูแลอยู่แล้ว ต้องการให้ช่วย ๆ กันทุกฝ่าย

(นายมะแอ / 14 กันยายน 2550)

สำหรับข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งข้อเสนอแนะต่อไปนี้ น่าจะเป็นอีกวิธี
หนึ่งที่จะช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม คือ ต้องการให้ทางคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เข้ามาศึกษาและร่วมกันแก้ปัญหาใน
ระบบการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และต้องการให้โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นโรงเรียนต้นแบบ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ไม่
มีความพร้อมทางการศึกษา เข้ามาศึกษาในโรงเรียน และอีกข้อเสนอแนะหนึ่งคือ รัฐบาลควรมี
นโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับงานและหน้าที่ของเยาวชนที่เรียนจบมา เพื่อให้นักเรียนได้มีงานทำ
และไม่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมได้

ดังคำบอกเล่าของผู้นำชุมชนต่อไปนี้

ควรมีการจัดการชุมชนให้มากกว่านี้ และต้องการให้ทางคณะศึกษาศาสตร์ มอ.ปัตตานี เข้ามาศึกษาและร่วมกันแก้ปัญหาในระบบการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ อีกทั้งต้องการให้โรงเรียนสาธิต มอ.ปัตตานี เป็นโรงเรียนต้นแบบ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ไม่มีความพร้อมทางศึกษา เข้ามาศึกษาในโรงเรียน

(นายอัสหมัดสมบุรณ์ / 12 กันยายน 2550)

เยาวชนเป็นภาระของสังคม คือ ต้องร่วมกันรับผิดชอบแต่ละหน่วยงาน คือ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำงานและหน้าที่ของเยาวชนที่เรียนจบมา หรืออาจจะให้ทางเทศบาลช่วยจัดการ แต่ก็ต้องการให้ภาครัฐมีนโยบายที่ชัดเจนและสนับสนุนให้เต็มที่กว่านี้

(นายนิอัสหมัดลุตฟี / 12 กันยายน 2550)